

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Z. S.,**
bytem M. nám. 66/2, D. K.,

proti
žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje,**
sídlem Kounicova 687/24, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2016, č. JMK-15334/2016,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2016, č. JMK-15334/2016, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žádosti o ukončení zproštění výkonu služby ze dne 4.7.2016 podle § 179 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“), ve spojení s § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a rozhodnutí ředitele Městského ředitelství policie Brno ze dne 3.8.2016, č. JMK-4376/2016, bylo zrušeno. Žalovaný dospěl k závěru, že v důsledku propuštění žalobce ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky se jeho žádost o ukončení zproštění výkonu služby stala bezpředmětnou.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce předně nesouhlasí se způsobem aplikace § 90 odst. 4 správního řádu, neboť má za to, že při jeho správném použití měl žalovaný dojít k závěru, že je dán důvod o odvolání věcně rozhodnout, neboť takové rozhodnutí bude mít význam pro posouzení nároku žalobce na náhradu škody. Žalobce se totiž v řízení o žádosti zprostředkovaně domáhal i toho, aby mu za dobu od 3.7.2014 (okamžik zproštění výkonu služby) minimálně do okamžiku, kdy bylo vyneseno zprošťující rozhodnutí ohledně trestného činu, pro který byl zproštěn výkonu služby, byla doplacena krácená část služebního příjmu, neboť v předmětném řízení o trestném činu mu nebyla prokázána vina.
3. Dále žalobce namítá, že pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že ani v případě příznivého rozhodnutí o jeho žádosti žalobci nemohl vzniknout nárok na náhradu škody, tak již věcně posuzuje odvolání žalobce. Dle názoru žalobce by i zamítavé rozhodnutí žalovaného mělo význam pro případnou náhradu škody, neboť by mohlo být předmětem soudního přezkumu, v rámci kterého by bylo s konečnou platností rozhodnuto, zda pominuly důvody pro ukončení zproštění výkonu služby, resp. zda žalobci vznikl nárok na doplacení služebního příjmu.
4. Žalobce nepovažuje za správný ani názor žalovaného, že existence jiného (nového) důvodu pro zproštění výkonu služby nadále odůvodňuje trvání zproštění výkonu služby.
5. S ohledem na výše uvedené žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

8. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná. Rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.
9. Nejprve se soud zabýval tím, zda žalovaný zastavil řízení o žalobcově žádosti v souladu se zákonem.
10. Žalobce v žádosti o ukončení zproštění výkonu služby ze dne 4.7.2016 uvádí, že „[v]zhledem k tomu, že je evidentní, že ke zproštění výkonu služby došlo pro podezření ze spáchání trestného činu, které se posléze ukázalo jako liché, nelze konstatovat jinak, než že původní důvody, pro které jsem byl zproštěn výkonu služby, zcela pominuly, a to již k okamžiku právní moci rozhodnutí Nejvyššího soudu citovaného v předchozím bodě. Jakožto účastník řízení o zproštění výkonu služby tedy se zřetelem na poslední uvedené žádám, aby v souladu s § 40 odst. 5 zákona (pozn. soudu: zákona o služebním poměru) bylo neprodleně rozhodnuto o ukončení zproštění výkonu služby.“
11. Rozhodnutím ze dne 3.8.2016, č. JMK-4376/2016, prvostupňový správní orgán žádost žalobce zamítl. Dospěl totiž k závěru, že důvody pro zproštění výkonu služby trvají. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 1.9.2016 odvolání. Rozhodnutím žalovaného ze dne 22.9.2016, č. JMK-7500/2016, které bylo žalobci doručeno dne 19.10.2016, byl žalobce podle § 42 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky. Následně žalovaný napadeným rozhodnutím řízení podle § 179 zákona o služebním poměru ve spojení s § 90 odst. 4 správního řádu zastavil.
12. Podle § 40 odst. 1 zákona o služebním poměru musí být příslušník zproštěn výkonu služby na dobu, po kterou je důvodně podezřelý ze spáchání trestného činu, kázeňského přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku nebo jiného správního deliktu, jestliže by jeho ponechání ve výkonu služby ohrožovalo důležitý zájem služby nebo průběh prošetřování jeho jednání.
13. Podle § 179 zákona o služebním poměru služební funkcionář řízení zastaví, jestliže účastník vzal svou žádost zpět, účastník v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení, byla podána žádost zjevně právně nepřipustná nebo se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Řízení, které bylo zahájeno z podnětu bezpečnostního sboru, se zastaví, jestliže odpadl jeho důvod.
14. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
15. Zproštění výkonu služby příslušníka slouží k ochraně zájmů bezpečnostního sboru, ale i zájmů občanů v případě, že je příslušník podezřelý ze spáchání protiprávního jednání. Po dobu, po kterou je podezřelý, se pozastaví příslušníková oprávnění a povinnosti, které pro něj vyplývají z předpisů upravujících činnost bezpečnostního sboru a jeho příslušníků. Příslušník, který je zproštěn výkonu služby tak i nadále zůstává příslušníkem bezpečnostního sboru, nicméně nevykonává službu. Se zproštěním výkonu služby souvisí i zkrácení služebního příjmu podle § 124 odst. 6 věty první zákona o služebním poměru, dle něhož příslušník, který je zproštěn výkonu služby, má nárok na služební příjem ve výši 50 % služebního příjmu odpovídajícího průměrnému služebnímu příjmu; to neplatí, byl-li

příslušník vzat do vazby. V případech, kdy se v řízení o kázeňském přestupku, o jednání, které má znaky přestupku, anebo o trestném činu neprokáže vina příslušníka, doplatí se mu část služebního příjmu, o niž mu byl služební příjem zkrácen (§ 124 odst. 6 poslední věta zákona o služebním poměru). Zákon tak pamatuje i na situace, kdy by se v příslušném sankčním řízení ukázalo, že příslušník se přestupku, kázeňského přestupku nebo trestného činu nedopustil, resp. mu nebyla prokázána vina. Současně s kompenzací služebního příjmu na uvedenou situaci zákon o služebním poměru reaguje v § 40 odst. 5 tak, že pominou-li důvody, pro které byl příslušník zproštěn výkonu služby, zproštění výkonu služby se ukončí. Nedochází tedy ke zrušení rozhodnutí o zproštění výkonu služby příslušníka, nýbrž k ukončení zproštění výkonu služby *pro futuro* a při splnění podmínek k doplacení části služebního příjmu od rozhodnutí o zproštění výkonu služby do ukončení tohoto zproštění, tedy zpětně. Ke zproštění výkonu služby, na rozdíl od doplacení služebního příjmu, může dojít i v případech, kdy je příslušníku v předmětném řízení prokázána vina, avšak není tím naplněn žádný z důvodů pro jeho propuštění dle § 42 zákona o služebním poměru.

16. Z obsahu žádosti je zřejmé, že se žalobce jejím prostřednictvím domáhal toliko ukončení zproštění výkonu služby ve smyslu § 40 odst. 5 zákona o služebním poměru, tedy rozhodnutí s účinky *pro futuro* spočívajícími v jeho návratu do výkonu služby po odpadnutí důvodů dle § 40 odst. 1 zákona o služebním poměru. V průběhu odvolacího řízení však došlo k propuštění žalobce ze služebního poměru. Na základě této skutečnosti zaniklo i samotné zproštění výkonu služby, neboť to má ve vztahu ke služebnímu poměru akcesorickou povahu a bez něj samo o sobě nemůže vyvolávat žádné účinky. Jinak řečeno, není-li žalobce ve služebním poměru (byl z něho propuštěn), nemůže být zproštěn výkonu služby. Právě z důvodu zániku zproštění výkonu služby, k němuž došlo zároveň s propuštěním žalobce ze služebního poměru, se žádost žalobce stala zjevně bezpředmětnou. Žalovaný tak již nemohl takové žádosti vyhovět a zproštění výkonu služby žalobce ukončit a nezbylo mu, než řízení o žádosti zastavit. Zdejší soud tak dospěl k závěru, že žalovaný při aplikaci § 179 zákona o služebním poměru ve spojení s § 90 odst. 4 správního řádu nepochybil.
17. Namítá-li žalobce, že se prostřednictvím žádosti „zprostředkovaně“ domáhal i doplacení krácené části služebního příjmu, pak tato skutečnost ze žádosti neplyne. Institut zproštění výkonu služby (§ 40 zákona o služebním poměru) a institut doplacení zkrácené části služebního příjmu (§ 124 zákona o služebním poměru) jsou instituty na sobě relativně nezávislémi; ukončení zproštění výkonu služby na doplacení zkrácené části služebního příjmu příslušníka nemá vliv. To vyplývá z § 124 odst. 6 zákona o služebním poměru, podle něhož je pro doplacení zkrácené části služebního příjmu rozhodné neprokázání viny příslušníka v předmětném řízení (o kázeňském přestupku, o jednání, které má znaky přestupku, anebo o trestném činu). Pro doplacení zkrácené části služebního příjmu má tedy význam rozhodnutí o skutku, pro který byl příslušník zproštěn výkonu služby, nikoli rozhodnutí o ukončení zproštění výkonu služby.
18. Jestliže tedy bylo úmyslem žalobce domáhat se žádostí doplacení zkrácené části služebního příjmu za období, ve kterém byl zproštěn výkonu služby, měl to ve své žádosti uvést. To však neučinil. Posouzení nároku žalobce na doplacení zkrácené části služebního příjmu se tak nestalo předmětem řízení před žalovaným, a proto nemůže tuto otázku posuzovat ani zdejší soud. Zdejší soud tak neshledal ani tuto žalobní námitku za důvodnou.

19. Pokud žalobce namítá, že žalovaný v odůvodnění rozhodnutí otázku nároku na doplacení služebního příjmu zmiňuje, je třeba s ním souhlasit. Žalovaný však tuto otázku neposuzuje na základě žádosti žalobce o doplacení zkrácené části služebního příjmu (neboť žádnou takovou žádost žalobce nepodal), nýbrž v souladu s § 90 odst. 4 správního řádu, který žalovanému ukládá před zastavením řízení posoudit, zda jiné rozhodnutí o odvolání nemůže mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce žalobce. Takovému postupu žalovaného nemá zdejší soud po procesní ani obsahové stránce co vytknout. Jak je uvedeno výše, na doplacení zkrácené části služebního příjmu by ani vydání meritorního rozhodnutí nemohlo mít žádný vliv.
20. Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že žalobci by nemohlo být zproštění výkonu služby ukončeno ani v případě, že by byl nadále ve služebním poměru, neboť jeho jednání mělo znaky přestupku. Tuto úvahu však žalovaný učinil v napadeném rozhodnutí nad rámec nosných důvodů (toliko jako *obiter dictum*). Nejednalo se tak o část rozhodnutí, o kterou by se opíral napadený výrok (o zastavení řízení). Toliko ten je přitom soud v řízení podle § 65 odst. 1 s.ř.s. oprávněn přezkoumat. Zdejší soud se tak důvodností této námitky zabývat nemohl. Nad rámec uvedeného však považuje za vhodné uvést, že se v případě žalobce nejednalo o jiný (nový) důvod pro zproštění výkonu služby příslušníka podle § 40 zákona o služebním poměru, nýbrž o stále shodné jednání, které však bylo vyhodnoceno jako přestupek a nikoli jako trestný čin (přechin).
21. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost či měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. listopadu 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu